

Nienor Níniel

Ami G Ami G Ami Ami

Kdy-si tu-dy vlek-li zlá-ma-nou tří-ti-nu - pou-ta a ve vla-sech bez - no-ha-ma hla-di - la

G Ami G Ami Ami

zdu-pa-nou hlí-nu, ne-cha-la lás-kou se nést. *Ref:* Tú - rin Tur-am-bar,

Ni - e - nor Ní - ni - el, za - bil Glau-run-ga, ze-mřel sám.

Ni - e - nor Ní - ni - el, Tú - rin Tur-am-bar dag - nir Glau-run-ga...

Kdysi tudy vlekli zlámanou třtinu —
pouta a ve vlasech bez —
nohama hladila zdupanou hlinu,
nechala láskou se nést.

Krví ji přimknuli k starému dubu,
zhasili záři dvou hvězd.
V hlubokých kořenech dál však žít budu,
láskou svou nechám se nést.

Bývala tady paní jako pěna
s vlasy, co vítr v nich hrál.
Bosá i nahá, jen v pláč oblečená
běžela tím krajem dál.

Bývala tady paní jako bříza
a liják kůru jí rval.
Po ztrhlých větvích jí stékala míza,
běžela tím krajem dál.

Ref 1: Túrin Turambar, Nienor Níniel,
zabil Glaurunga, zemřel sám.
Nienor Níniel, Túrin Turambar
dagnir Glaurunga...

Rudá je tráva na březích Teiglinu.
Vítr mi rozcuchal vlasy.
Pro lásku, která se počala, zahynu.
Sudbo, proč tak ukrutná jsi?

Dvakrát tě miluji, dvakrát tě ztratím,
dvakrát ti svobodu dám.
A pro dvě duše v jednom těle zkrátím
kletbu, již život dal nám.

Ref 1:

Točí se víry a voda se valí,
v duši se ukládá kal.
Proč jsme se, milý, tak své Sudby báli?
Snad proto Osud nás vzal...

Stál jsi jak hvězda na Západě věků,
stál jsi jak sám elfů král.
A já teď stojím a vzývám tu řeku,
poběžím proudem tím dál.

Ref 1:

Utiším kletbu, zcelím černou ránu,
skočím a ztopím svůj žal.
Tohle se povedlo Temnému pánu.
Ještě, že ses nedočkal...

Ref 2: Túrin Turambar, Nienor Níniel,
zabil Glaurunga, zemřel sám.
A Túrin Turambar turun ambartanen
dagnir Glaurunga.

Poznámka: Místo akordů je vhodné hrát jako doprovod pouhé kvinty.